

mestnikom pa zvesti pristaš njegovega protinacionalnega mišljenja. Seveda je bilo to velikansko veselje v tukajšnjem »rajhu«. Kar komično je bilo gledati, ko si je »general« mel roke ter svojim vernim ovčicam razlagal, kako bodo sedaj vpeljali nemški učni jezik. Ali čujete sedaj, dragi kmetje, s čim vam bodo plačevali vašo brezbriznost. Seveda bodo ti ljudje lahko dosegli, kar se jim poljubi, ker v celi župniji nimamo sedaj skoro našega moža, na katerega bi se mogli popolnoma zanesti, da bi kot odločen mož nastopil proti tem spletkarjem. Zares, kar zona nas je spreletavala, ko smo izvedli, da je doslej narodni kmet Vogrin iz Porčiča tudi nasprotno volil. Res tužna nam majka, ako se niti več na takšne može ne smemo zanesti, kateri zastopajo pri slovenskem okrajnem zastopu ter hranilnici tako važna mesta.

To stavimo okrajnemu zastopu ter hranilničnemu vodstvu v preudarek, ako se je res v slovenskih rokah. Komur pa še je kaj mar za našo slovensko stvar v naši župniji, ti stopimo »skupaj, da si ustanovimo prepotrebno »Bralno društvo«, da se začnemo po vzgledu sosednih župnij organizirati, ker drugače nemara ne bo dolgo do tega, da bodo dali ti od slovenskih žuljev živeči nemškutarji v občinsko ječo zapirati iste kmete, kateri bo si upal v tem »pragermanskem« tržiču slovensko besedo spregovoriti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. »Obljuba dolg dela«, pravi pregovor. Da klubujem temu izreku, spolnim obljubo. Pri nas so razmere res žalostne. Srce me boli, ako gledam na pošti veliko število malovrednih listov, listov, ki niso vredni, da se je za nje porabil denar, da se je za nje porabilo toliko dragega časa. Imamo res lepo število dobrih listov, ki vihte orožje v obrambo milega naroda, ki se odločno poteguje za kmetijski stan. In naše ljudstvo! Dobro je in pobožno ali žalibog — Prišel je hudobni duh v podobi nemčurskega lističa, ter začel sejati med lepo, bujno rastočo pšenico škodljivi plevel. Če pogledamo v Sovjak, — sam »Štajerc«. Pametni ljudje zaničljivo govore, da ima v Sovjaku skoro vsak ptujski mrčes, kateri nima kruha. Kdor pozna razmere, bi hitro pritrtil. In večina teh naročnikov ga dobiva brezplačno. Sliši se celo, da ima pri tem svojo roko vsem dobro poznan »Štajercijanec« in da ga plačuje skupaj iz tujega premoženja. Rojaki! Pomislite, kako nesramno piše ta list, kako besno, celo divje blati, z njemu lastno podlostjo vse, kar je dobrega, lepega in poštenega, kakor bi Slovenci bili eden izmed onih še divjih, nekultiviranih narodov v Afriki ali Avstraliji. In ni čuda, da isti ljudje, ki tako radi prebirajo divjosti tega lista, postanejo sami divji. Koliko primerov bi lahko navedel. Slovenci! Če se ozremo v ona blažena leta nazaj, ko se nismo poznali divjega ptujskega lističa, morajo nas posiliti solze. Uboga mati Slovenija, kaj ni vse doživela. Lastni sinovi, lastne hčere te tepejo, te psujejo ter raje sežejo po tujem, njim škodljivem blagu. Domače jim ni po volji. Oh, kdaj bo konec trpljenja, narodu našemu, ki krvavi iz mnogih ran. Bratje Slovenci, sestre Slovenke! Ali nimate srca za svoj dom? Čemu bičati, čemu prodajati in zaničevati zemljo, v kateri spe mirno spanje naši očetje. Saj so mnogo trpeli v življenju, ko so se borili za svojo očino, privoščimo jim mi, njih potomci, mirno počivati; ne grenimo jim toli zaželenega miru.

Žalostni časi! Srce poka vsakemu rodoljuba, stoteri vzdih hite iz prs k nebesom pred božji tron, kjer stojita sveta slovanska brata. Solunska brata, ki sta prva prižgala ogenj prave ljubezni za sv. vero in milo, ljubo domovino v srcu Slovencev, dajta, da izgine ves razpor, da zaslepljeni Slovenci objemo svojo mater. Dajta tudi našim ljudem, da vržejo nesramen ptujski list proč, oni list, ki jim blati to, kar sta vidva kinčala.

Ne daleč od župnijske cerkve leži lepa vas Selišči. Res moram reči, da je lepa vas, se tem lepša, ker v nji prebivajo in gospo-

dujejo vrli Slovenci! Še lepša, še krasnejša bi se bila, ko bi isti nekateri naročniki »Štajerca«, postali zopet vrli Slovenci. Kresce Arni, Vüček, Šumetjov fant in Kokot, ali se spominjate onega trenutka, ko ste sadili lipo, ali se onega lepšega, ko ste se z nami vred borili za dragi dom. Čemu ste pobegnili od svoje zastave, od naše zastave? Ali ne veste, da kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti? Žalostno! Nikar se pa ne jezite nad temi vrsticami. Opomin je dober, četudi nekoliko oster, vendar prihaja iz ljubečega srca. Prepričajte se, da je res, da vas vodi »Štajerc« samo za nos, da dela le za svojo stranko ter bi rad napravil iz vas janičarje. Ne vdaite se mu! Kamni ob cestah, porošeni s srčno krvjo naših pradedov, naj vam bodo neme priče izvršenih junaških del za krst častni in svobodno zlato. Duh padlih junakov naj vas bodri, naj vas pripelje nazaj pod zapuščeno trobojnico, da bomo skupno zaklicali sovražnikom našim, da jih bo obhajala groza, strah in trepet pred silnim velikanom.

Poglej — to narod naš je — krut tiran,
ta narod vstaja zdaj na dan;
oprostil tvojih se je spon,
svoj hoče biti Sloven, svoj —
otresel tvoje je gospodstvo...

Rodoljub.

Videm. (Občinska volitev.) Po naročilu c. kr. namestnije v Gradcu se je vršila dne 22. julija t. l. tukaj dopolnilna volitev namesto onih občinskih odbornikov in namestnikov, kateri so se tej svoji službi meseca majnika odpovedali. Vzrok tej odpovedi je znan: novoizvoljeni župan Franc Ban ni ugajal videmskim liberalcem. Ker so manjkali v I. razredu 4 odborniki in 2 namestnika in ravno tako v III. razredu tudi 4 odborniki in 2 namestnika, se je moralo v obeh razredih ravno toliko odbornikov in namestnikov voliti. Liberalci se niso vdeleževali volitve in tako so bili slovenski in katoliški možje izvoljeni v obeh razredih skoraj soglasno. Izvoljeni so v III. razredu Jakob Ašič, Janez Bogovič, Anton Golič in Gregor Pleterski; namestnika: Miha Barbič in Vincenc Držanič. V I. razredu: Jožef Koritnik, Miha Golob, Jožef Molan in Jurij Planinc; namestnika: Martin Ječ in Simon Koritnik. Nekdo izmed naših se je sicer nekaj puntal proti nekaterim izmed izvoljenih odbornikom. Toda skoraj nihče ga ni poslušal. Svetujemo mu za prihodnje volitve, ki se bodo vršile v vseh treh razredih čez leto dni: Pri vsaki volitvi, bodisi za občino, okraj, za deželni in državni zbor držijo katoliški možje vsi skupaj in ne delajo v svojih vrstah razpora. Ti ne smeš ravnati proti temu, kar je na volilnem shodu sklenila večina. Če delaš proti sklepu večine, si izdajavec. To pa znaš, da ime izdajavca ni lepo ime. — Vdeležba je bila srednja, ker se nasprotniki niso nič gani, dela pa je bilo na polju silno veliko. Ob prihodnjih splošnih volitvah pa ne sme nihče ostati doma. Kdor se tako važnega posla, kakor so volitve, noče vdeleževati, ali voli z nasprotniki, ni prijatelj slovenskega ljudstva, ampak njegov sovražnik. — Načelnik krajnemu šolskemu svetu na Vidmu je zdaj vrl Slovenec in katoliški mož: Franc Vodopivec. Naša sveta stvar napreduje, naj se nasprotniki še toliko jezijo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. »Slovensko društvo« priredi v nedeljo, dne 2. avgusta v Rušah politični shod. Govorila bosta državni posl. in deželni odbornik gospod Fr. Robič o splošnem političnem položaju, gosp. dr. Fr. Rosina pa o narodnem šolstvu na Spod. Štajerskem. Zborovanje se vrši na vrtu gosp.

Muleja. Začetek ob 4. uri popoldne. Slovenci zelenega Pohorja in dravske doline, pridite v obilnem številu na shod!

Katol. politično društvo »Sava« za brežiški in sevniški okraj priredi v nedeljo, dne 9. avgusta t. l. javni shod pri županu g. Pajdašu v Zgornji Pohanci Zdolske župnije. Začetek ob 3. uri popoldne. Poročal bo deželni in državni poslanec g. Jos. Žičkar.

Osebnost. Deželni šolski nadzornik Peter Končnik je dodeljen dežel. šolskemu svetu štajerskemu.

Imenovanje. Pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču v Mariboru g. Bogomir Mathiaschitsch je imenovan avskultantom.

Iz pošte. Poštar v Št. Ilju v Slov. gor. Karol Svaty se je odpovedal svoji službi.

Za tretje porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožne sodnije Robert Greisdorfer in kot njegovi namestniki višji deželnosodni svetnik dr. Franc Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ignac Pevec in dr. Ant. Morocutti.

Mariborske novice. Mizarski pomočnik Avg. Hrastnik počevoval je pred nekoliko tedni nekaj tisoč goldinarjev. Dal si je napraviti uniformo nadporočnika ter se je vozil okoli, pil v nekaterih gostilnah ter se slednjič v neki gostilni pijan prepil. Policija, ki ga je prišla, izročila ga je sodnji. — V torek, dne 28. t. mes. je bila v stolni cerkvi maša zadušnica za rajnim papežem Leonom XIII. V cerkvi sv. Alojzija so pa imeli vojski mašo zadušnico. — Dninar Jožef Ksundl iz Selnice je minulo nedeljo odrezal več cvetočih rož na tukajšnjem mestnem pokopališču. Policaju, ki ga je zaradi tega prijel, se je zagovarjal, da je hotel rabiti rože kot zdravilo za svojega bolnega očeta. Zaradi škode, ki jo je povzročil, se bode moral zagovarjati pred sodnijo. — V tukajšnji mizarski delavnici g. Beraneka so bili pomočniki nezadovoljni s poslovojem Kollerjem ter so zahtevali, da se odpusti. Pomočnik Sviben, kateri mu je žugal s stolom, je bil od policije aretiran. — V torek, dne 28. t. m. so zdiralji preplašeni konji posestnika Bernarda iz Spod. Gorice, medtem ko je ta šel k železninarju v bližini ter so dirjali skozi več ulic, predno so jih ustavili. Med potom so izgubili zadnji del voza ter so tudi neki tuji voz poškodovali.

Umrl je v Tepanju pri Konjicah posest. in lesni trgovec Simon Napotnik po dom. Kolarič. Svetila mu večna luč! — Umrl je 27. t. m. v Gradcu profesor na univerzi g. dr. Simon Šubic v starosti 73 let. Čeravno je bival dolga leta daleč od svoje domovine, vendar je njegovo srce vedno zvesto bilo za slovensko domovino. N. v m. p.!

Zgornja Ponikva. Dne 22. junija smo pokopali, kakor ste že na kratko javili, Jerneja Košan, očeta gosp. profesorja Janeza Košana v Mariboru. Rajni je bil 76 let star in kremenitega značaja. Kot skrben oče in dober gospodar si je vzgojil sina profesorja in hčera Marijo, koja že nekaj let, zaročena vrlemu možu Jože Vasle, gospodari na domačiji. Kako lepa ljubezen in sloga je tu vladala med starimi in mladimi, naj bi bilo marsikomu v vzgled. To je bil istinito skrben oče, ljubezniv mož, dober gospodar, miroljuben sosed in pameten občan. To nam je pričal dan pogreba; kajti od blizu in daleč je prihitelo mnogo sorodnikov, znancev in prijateljev rajnega do groba spremljat. Bodi mu zemljica lahka!

Na ptujski gimnaziji se je vršila matura 22. in 23. t. m. pod predsedništvom c. kr. džel. nadzornika g. dr. Stornika. Izid je bil po izreku g. nadzornika jako ugoden; med enajstimi maturanti morata le dva izpit iz enega predmeta čez dva meseca ponavljati, vsi drugi so bili proglašeni zreli za obiskovanje visokih šol.

Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 28. t. m. je bil pred tukajšnim okrož. sodiščem obsojen kasir nemške posojilnice Janez Raunig zaradi poverjenja na 18 mesecev težke ječe, poostrene z enim postom vsak drugi mesec. Tat Mravljak je bil vodja šentlenartskih nemčurjev, Raunig njegova desna roka! Živelu nemčurstvo!

V dosmrtno ječo je obsodilo najvišje sodišče Mihaela Weidinger, katerega je okrož. sodišče v Mariboru obsodilo na smrt in katerega je cesar pomilostil.

Spremenitev krajevnega imena. Ministrstvo za notranje zadeve je dovolilo po sporazumljenju s pravosodnim in finančnim ministrstvom, da je spremenila občina Krecenbach (okraj Maribor) svoje ime v Legen pri Ribnici.

Ptujske novice. V tukajšnjem mestnem vrtu si je zlomil gimnazijec Hintze v noči od minulega petka na soboto nogo! — Sodniji so izročili minuli teden nekega Ludovika Skačan, ki je prodajal v Bregu pri Ptuj navadne kovinske prstane kot zlate. — Zaprli so 17. t. m. zavoljo prestopka npravnosti mizarskega mojstra J. Veršiča in njegovega pomočnika J. Zurmana iz Pobreža pri Ptuj ter J. Krajnc iz Lubstove.

Razpis štipendij. Hranilno in posojilno društvo razpisuje za učence na kmetijski šoli na Grmu za bodoče šolsko leto več štipendij. Te štipendije se bodo podelile sinovom večjih kmečkih posestnikov iz sodniškega okraja ptujskega. Pismene prošnje so pri podpisnem ravnateljstvu vložiti do 15. avgusta 1903 in morajo prosilci izpolniti vse pogoje, predpisane za sprejem učencev v kmetijsko šolo na Grmu. — Na Ptuj, dne 25. julija 1903. — Ravnateljstvo.

Občina Cerkevnik pri Sv. Antonu v Slov. gor. in druge v okolici ležeče občine so okužene po trtni uši. Trtno uš je konstatiral gosp. Matjašič, komisar iz Gradca. Precej zlo je razširjena trtna uš v vinogradih okoli cerkve. Gospodarji, kateri si hočete vinograde še nadalje ohraniti, poučite se natančno o trtni uši, začnite se pečati s cepljenjem ameriških trt ter ne poslušajte onih ljudi, kateri vsled svoje neumnosti ne verujejo, da bi sploh bila trtna uš.

Pri Sv. Urbanu pri Ptuj so aretirali orožniki minoli teden kmeta Alojzija Veršič, ki je na sumu, da je zažgal pri Ermanu v Trnovcih. Pri tem se je zoperstavil Veršič orožnikom, ki so bili primorani rabiti orožje ter so ga z bajoneti večkrat ranili. Prepeljali so ga k sodniji v Ptuj.

Pri Sv. Lenartu blizu Velike Nedelje je začela dne 20. julija poslovati poštna nabiralnica ter ima zvezo z velikonedeljskim uradom vsaki dan razen nedelje.

Samomor. Izven postaje Šoštanj je povozil vlak dne 28. t. mes. okoli pol 8. ure zjutraj nekega Absteter, nekdanjega mežnarja v Zavodni. Strojvodja je sicer opazil, ko se je on vrgel na tir, toda ni mu bilo mogoče v tako kratki daljavi vlaka ustaviti, ki ga je čez sredo prerezal in strašno razmesaril. Vzrok samomora ni znan.

Iz Šoštanja se nam poroča: Dne 21. julija, ko je nas dohitela tužna vest, da je sv. oče papež Leon XIII. prominul, zbral se je občinski odbor k izvanredni seji ter je v isti izrazil svoje globoko sočutje, katero se je prevzvil. knezoškofu lavantinske škofije s sledečimi besedami brzojavilo: Izražamo svoje globoko sočutje nad bridko izgubo, kojoj trpi ves katoliški svet. Občinski zastop trga Šoštanj. — S stolpa občinske hiše vihira črna zastava v znak žalosti.

V Marnbergu je ustavila usnjarska tvrdka Wrentschur plačevanja, ker znašajo dolgovi že okoli 300.000 K.

Zvest pes. Nek gospod se je s svojimi konji odpeljal od doma na poldrugo uro oddaljen kraj. Doma so čez 4 ure izpustili psa iz hiše; in pes je po sledu domačih konjev šel svojega gospoda iskat in ga tudi našel.

Težko poškodovan je v noči od dne 19. na 20. t. m. kmetijski fant Blaž Kelenc

iz Malevesi svojega tovariša Janeza Voglar iz Gorišnice.

Ogenj. Minoli teden je zgorelo gospod. poslopje Marije Krošl v Župečji vasi. Zažgal je 8 leten fant. — Dne 15. t. mes. zjutraj je zgorelo v Spodnji Polskavi gospodarsko poslopje Antona Mohorko. — V nedeljo, 26. julija popoldne je zgorela nad Vidmo hišica štacunarja Franca Prešiček. Ker je bila lesena in krita s slamo, je bila zaman vsa pomoč. — Dne 26. t. m. ob 10. uri zvečer zgorelo je gospodarsko in hišno poslopje pri Matiju Radolič v Rogozi. Sumi se, da je zlobna roka užgala. Ko je hotel posestnik živino rešiti, ga je ogenj posul in vsled opeklin je drugi dan umrl. Zavarovan je za 1400 K; škoda je okoli 2000 K. — Zgorela je dne 24. t. mes. predpoldne v Pišecah hiša Ane Vertovšek. V hiši sta stanovala Franc in Ana Dimitrovič, katerima je zgorelo vse pohištvo. — V Kušerniku pri Sv. Jakobu v Slov. gor. je zgorela 26. t. mes. pri vinogradu Ivana Kokol hiša s stiskalnico in kolarnica. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Nesreče. V Negovi je odtrgala mlatilnica 18 letnemu viničarskemu sinu Francu Fekonja tri prste na desni roki. — V Strazah, občina Sv. Vid se je ponesrečil v tamšnjem kamenolomu delavec Miha Guncer. Zasula se je zemlja ter ga na glavi in nogah precej poškodovala. — V einkarni pri Celju se je 18. t. m. opekel na nogi delavec Ant. Kožuh. — V Zalcu je pri zidanju hiše padlo bruno na glavo ženi Fanki Fleis p. d. Santl ter jo tako močno poškodovala, da je čez pol ure umrla. Otrok, katerega je držala v naročju, ima zlomljeni obe nogi. — V Lučah v Sav. dolini se je ponesrečil minulo soboto, dne 25. t. m. neki zidarski mojster iz Kamnika. Nesel je narodno zastavo v zvonik, ker je bila drugi dan cerkvena slovesnost drvarjev in lesnih trgovcev. Pri pritrevanju zastave se mu odlomila na polovico petelin na stolpu in revež je padel na cerkveno streho, kjer je mrtev obležal. Mož je bil že mnogokrat na stolpu. Pravijo, da je bila ta njegova zadnja pot — osemindesetletna.

Iz Majšperga se nam poroča: V Novem mestu na Kranjskem so prijeli neko deklico, katera je pri sodniji izpovedla, da ji je ime Ivana Bratuša in da je hči Franca in Marije Bratuša v Gornjih Podložah, župnije Majšperk. Kot 13 letna deklica je ušla pred tremi leti od doma, ker se je bala kazni. Šla je čez Celje na Kranjsko. Pozna vse učitelje in katehete v Majšpergu in Makolah ter vse tamkajšnje razmere. Deklica pravi, da je rojena 24. maja, samo katerega leta je pozabila. Vse izpovedi deklice se natanko strinjajo z umorjeno Ivano Bratušo, zaradi katere sta bila njen oče Franc Bratuša in njena mati Marija obsojena, ker sta jo umorila, njeno truplo vrgla v peč ter celo pečeno meso povžila. Tako sta namreč sama obstala pri sodniji. Zdaj je nastalo vprašanje, ali sta pri sodniji lagala, ali pa laže deklica, ki se potem ne imenuje Bratuša. Preiskava bo dognala, kdo je lažnivec!

Boj s ciganom. Iz Pilštajna se poroča: V četrtek 23. julija prišla sta v okolico Lesično občine Pilštajn popoldne kot hrast močan cigan in mlada ciganka. Denarja imela sta dovolj, ker sta ga vkradla nekje za Savo in sta v prodajalni precej veliko izdala ter se potem napotila v bližnji gozd. Kmalu za njima prideta dva orožnika z Zidanega mosta in to postajevodja Košar in še jeden tovariš. Ljudje jima povedo za skrita ptička in ona naglo kreneta v hosto in najdeta oba. Cigan se brani na vse kriplje. Dvakrat ga zgrabi postajevodja, ter mu iztrga srajco spredaj in zadaj, da mu ostane ista v rokah. Cigan je mahal proti orožniku z nekim ostrim predmetom in ga močno ranil na glavi. Nesreča je hotela, da se je orožniku spodrknilo in padel je čez visoko pečino in ostal nezavesten ves krvav. Cigan skoči kot blisk za njim in bi ga gotovo umoril, a prihiteli naglo postajevodji Košarju na pomoč njegov tovariš,

ki je ciganko stražil in zabode v glavo in rame cigana. Orožnik hitro priskoči k postajevodji, ki je vso zavest zgubil. Cigan pobegne, a postajevodja so prenesli v hišo Janeza Bokalič, kjer se je zvečer zavedel in počasi prišel k sebi. Revež ima na glavi rano in v celem truplu čuti bolečine. Cigana so potem iskali do polnoči, a našli so ga blizu Krivice še le v petek predpoldne. Iskalo ga je več orožnikov in kakih 10 kmetov. Neki kmet ga je vstrelil v noge, a še je bežal. Ko so se mu približali ljudje, je še marsikateremu prav gorko prinesel. V tem boju je prišel cigan še ob prst. Vsega ranjenega so potem prepeljali v Kozje. Tudi g. postajevodja se je odpeljal na Zidan most in potem menda v bolnišnico. Skoro bi postal žrtva težkega poklica, zato mu Bog daj kmalu zdravje.

V Savi je utonil 19. t. m. trgovski učenec Franc Zorko. Mrtvo truplo so potegnili iz reke pri Sv. Nedeli na Hrvškem.

Mrtvo truplo nekega Jakoba Biedermana, ki je izginil pred več časom, so našli v Zireh dne 26. julija.

Delo je ustavilo premogarsko podjetje Bohemija v premogokopu Pečovnik blizu Celja.

Vsled svinjske kuge je prepovedan izvoz svinj iz političnega okraja Brežice, dalje iz okrajev Golovabuka in Legen (okraj Slov. Gradec).

Cerkvene stvari.

Zlatomašnik Anton Hajšek. Dne 25. julija je bilo petdeset let, ko je bil sedanji častni kanonik in slovenjebistriški dekan preč. gosp. Anton Hajšek posvečen mašnikom. Ne samo hvaležnost do zlatomašnika, ki je bil v prejšnjih letih marljiv sotrudnik našega lista, ampak tudi globoko spoštovanje do moža, ki je osivel v službi za Boga in slovensko domovino, nas sili, da se ga spominjamo ob njegovi zlati maši, ki jo bo slavil v krogu svojih duhovnih sobratov in obdan od udanega mu ljudstva dne 3. avgusta. Zlatomašnik Hajšek je v vsem učenec nepozabne škola Slomškega, in s tem je povedano vse! Mož širokega znanja, mnogih izkušenj, kot zlato čistega značaja, globoko vernega srca, natančen v svoji službi, srčno ljubeznjiv nasproti vsakemu, popolnoma udan svojim duhovnim bratom, tak je zlatomašnik Hajšek in kot tak je znan in ljubljen po celi vladikovini. Ob njegovem prelepem slavlju, ki mu ga je dal doživeti vsedobri Bog, radujemo se tudi mi ter kličemo dičnemu zlatomašniku: Še na mnoga leta!

Petindvajsetletnico duhovništva so dne 22. t. m. obhajali častiti gg. župniki Murkovič pri Sv. Barbari v Halozah, pl. Pohl v Pišecah in Šmid v Solčavi.

Prestavljeni so č. gg. kaplani: Jožef Trafenik iz Škal v Galicijo, Evald Vračko iz Vranskega v Jarenino, Mat. Eferl iz Velike Nedelje v Ponikvo, Franc Stuhec iz Sv. Tomaža pri Veliki Nedelji v Ptuj, Ivan Ile iz Koprivnice v Podsredo in M. Zemljčič od Sv. Križa pri Slatini k Sv. Križu pri Ljutomeru.

Novo nastavljeni kot kaplani so č. gg.: Fr. Steremšek v Koprivnici, Alojz Zamuda v Črešnovcih, Valentin Koprivšek v Škalah, Fr. Močnik pri Sv. Tomažu pri Veliki Nedelji, Fr. Ozvatič v Veliki Nedelji, Mart. Petelinšek v Vranskem in Janez Luskar pri Sv. Florijanu pod Bočem.

Nastavljena sta kot kaplana č. gg. provizorja: Fr. S. Gomilšek pri Sv. Benediktu v Slov. gor. in Jakob Krajnc pri Sv. Križu pri Slatini.

Umrli je dne 24. t. m. pri Sv. Trojici v Halozah vlč. g. župnik minoritskega reda P. Aleksander Sovič. Pogreb je bil v nedeljo.

Pri Sv. Juriju ob Štavnici se bode od 2. do 9. avgusta sv. misijon obhajal pod vodstvom č. gg. misijonarjev lazaristov od Sv. Jožefa pri Mariboru.

Birmancev v dekaniji Videm je bilo 4104 in sicer: v Sevnici 594, v Rajhenburgu 857, v Vidmu 322, v Brežicah 590, v Dobovi

550, v Kapelah 320, na Bizeljskem 428, v Pišecah 443.

Društvena poročila.

Prošnja. Cenj. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, ki se niso naznanile svojih odborov in udov družbinemu vodstvu, se lepo prosijo, naj to kar najhitreje store.

Velika Nedelja. Bralno društvo »Mir« pri Veliki Nedelji priredi dne 9. avg. v šolskih prostorih veselico v prid družbi sv. Cirila in Metoda s sodelovanjem domačega pevsk. in tambur. zbora.

Mala Nedelja. Bralno društvo pri Mali Nedelji priredi dne 23. avgusta veselico v gostilni g. Senčarja. Na vspeh je petje, igra in šaljiva pošta ter godba.

Zavrč. Dne 19. julija smo se zbrali v precejšnjem številu v šoli, kjer so nam gosp. nadučitelj Ant. Križ prečitali pravila, katera smo nedavno potrjena dobili iz Gradca ter nam posamezne točke še bolj natanko pojasnili. Po kratkem nagovoru č. g. kapelana Ivana Vogrin, kateri so nam v kaj lepih besedah razložili pomen in korist bralnega društva ter posebno poudarjali, naj bi mladina, v katere rokah je bodočnost, v obilnem številu pristopala k novemu društvu. Nato se je volil odbor. Enoglasno se je izvolil za predsednika g. naduč. Ant. Križ, podpredsed. Ivan Budigam, tajnik Ant. Strajnsak, blagajnik č. g. kapelan Ivan Vogrin, knjižničar Martin Ornič in pevovodja Martin Ornič ter Ant. Strajnsak, namestnika Blaž Bratuša in Franc Geč. Upamo, da se je bralno društvo na dobri podlagi ustanovilo. Ker pa je začetek povsod težak, posebno ker nam manjka dobrih knjig, zato se mlado društvo s posebno prošnjo obrača na vse rodoljube, da bi nas s knjigami podpirali in blagovolili poslati bralnemu društvu v Zavrču. Vsak dar bomo s hvaležnim srcem sprejeli ter darovalce v »Slov. Gosp.« naznanili. Gotovo bo odbor vse storil, da bo društvo doseglo svoje vzvišene namene. Ob enem pa so tudi udje prošni, da odbor podpirajo in tako zabranijo branje slabih časnikov. Dokler bomo skupno ter složno delovali ter ostane taista navdušenost in dobra volja, katero smo na zboru obljubili, bomo sli res naprej — mi mladi. Mlademu društvu pa kličemo: razcvitaj se, probujaj se!

Dobrna pri Celju. Dobrnška »mladeniška zveza« pokazala je v nedeljo dne 19. julija, kako razumeva svoje geslo: »Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!«. »Zveza« je imela svoj prvi občni zbor in pri tej priliki so pristopili skoro vsi mladeniči »Zveze« k sv. zakramentu. Ganljivo je bilo gledati mladeniče, kako so v vrstah stopali k mizi Gospodovi. Marsikatero oko je bilo solzno pri tem prizoru in prav je imel poročevalec, ko je v letnem poročilu rekel, da si je danes marsikateri oče želel imeti takega sina. Popoldanska veselica je bila najštevilnejše obiskana. Posebno se mora omeniti Celjane in Konjičane, tudi iz Novecerkve in Frankolovega ostali so nam zvesti, šmartin samo po sebi uimevno. Moški zbor šmartinski je pel, kakor se vedno, izborno. Vsa čast vodji in pevcem! Letno poročilo podalo nam je kratko delovanje »mladen. zveze« v prvem letu. Želeli so, da bi se pričeto delo pogumno nadaljevalo, da se uresničuje besede poročila, da postanejo iz mladeničev kedaj možje, ki bodo vedeli braniti slovensko posest z duhom in telesom. Slavnostni govornik se je spominjal v začetku sv. očeta Leona XIII. kot velikega prijatelja Slovanov, ter vneval mladeniče in navzoče sploh k verskemu in rodoljubnemu delu. Opozarjal je tudi mladeniče na veliki mladeniški shod, ki se vrši dne 16. avgusta v Petrovčah. Igra »Zamujeni vlak«, vseskozi šaljivega značaja, je vzbujala glasen smeh. Peter in Martin sta se dajala dobro. Ostale vloge so manjše, zato se ne dajo tako lahko presoditi. Prosta zabava pri Korenu je bila prijetna in vesela. Mogočni »živijo«-klici so doneli odhajajočim gostom. »Mladeniški zvezi«

dobrnški želimo obilo uspeha. Velika naloga še čaka dobrnske mladeniče. Kakor slišimo, je še dokaj takih, ki hodijo rajši za tistimi, ki jim ponujajo šnops in pivo na prosto voljo. Marsikateremu so se sicer že odprle oči in želeli je, da se kmalu vsem. Skrbite za to, vrli slovenski mladeniči na Dobrni, da se ne bo reklo, da je na Dobrni kak Judež med fanti.

Od Sv. Petra v Sav. dol. Tukajšna »Prostovoljna požarna bramba« zadnji čas vrlo napreduje. Moštvo požarne brambe se je zdato pomnožilo, ima redne vaje, omislilo si je novo lepšo obleko in kaže vsestransko vstrajen napredek. Tudi v slučaju nesreče požara je navadno prva na svojem mestu, bližnjemu v pomoč. Zato je pa tudi vredna vsestranske podpore. Zatorej, da se pokaže obče zanimanje za to obče koristno društvo, pohitimo v prav obilnem številu na veselico, katera se priredi v korist tega društva v nedeljo, dne 2. avgusta ob 4. uri popoldne v prostorih gostilne gosp. Alojzija Šribar v Dobrtešivasi. Pri tej veselici bodo iz prijaznosti sodelovali tamburaši iz Petrovč in diletantje ter mešani pevski zbor iz Gotovelj. Dnevni red je jako zanimiv in obširen. Za tako bogat vspeh je vstopnina za sedeže prvih dveh vrst samo po 1 K, za nadaljne štiri vrste po 60 v., za zadnje sedeže samo po 40 v.; stojišča so po 30 v. Ker je čisti dobiček namenjen »Prostov. požarni brambi pri Sv. Petru v Sav. dol.«, se preplačila in darila hvaležno sprejemajo. Pridite torej vsi, od blizu in daleč in ne bodi vam žal darovati nekaj grošev v blag namen. — Vsaki dan in vsako noč — Mi smo bližnjemu v pomoč!

Bratskim društvom prostovoljnih ognjegascv! Avgusta meseca tega leta poteče 50 letnica gasilnega društva kraljevskega glavnega mesta Prage, zibelke češke požarne brambe sploh. Da bi ta posebni in v organizaciji slovenskih gasilnih brambovcv edini pojav žel zasluženo pozornost in oceno, sklenilo je mladostno združenje prostovoljne slovenske požarne brambe na shodu v Bohinji v Galiciji, da naj se vrši vsled posebnega pomena tega slučaja, v spomin na njeno ustanovitev in k osveženju vzajemnosti slovenske v dneh 14., 15. in 16. vel. srpana letošnjega leta prvi občni zbor, spojen s proslavo 50 letnice gasilnega društva kraljevskega mesta Prage. Ta znameniti in obetajoči čin, sledovani posebno od češke prostovoljne požarne brambe, ki je dala povod k ustanovitvi združenja, dosegel je polno priznanje in oceno v blagohotnem sprejemu pokroviteljstva od strani slavnega občinskega sveta kraljevskega glavnega mesta Prage, in zato vzbuja v najširših krogih najživahnejše zanimanje, katero spremlja opravičeno upanje, da se bode končal prvi občni zbor s popolnim vspehom. Pripravljamo se na veliko delo. Močnim činom hočemo dokazati vpričo naroda, kaj zamore ljubezen in vnetost za skupno stvar nas vseh, kaj premore trajno prizadevanje, strogi red in samozatajevanje, kaj premore nepretrgano delo v službah naroda, ki ne hlepi po dobičkarji in po slavi. Hočemo pokazati, da ideja gasilstva raste in da se mogoči, da se število društvenikov vedno množi in da se ta ideja človekoljubja in ljubezni do bližnjega spaja v harmonično celoto z idejo domoljubja, narodne zavesti in slovanstva sploh. Čutimo to vsi, da narodi slovenski v le tej državi nimajo postlano z rožicami. Neprodorne tmene in težki oblaki se vlegajo čisto na naše narodno ustrojstvo. In lepše ne bode, dokler narodi slovenski ne bodo poznali sami sebe, dokler se ne upro sovražniku jednako krutemu, kakor brezobzirnemu. V tej važnej dobi hočemo pokazati, da je ravno ta ideja vzajemnosti slovenske pognala ne samo v Sokolstvu globoke korenine, ampak tudi v srcih vseh udov prostovoljnih požarnih bramb slovenskih, da smo navdušeni njeni pristaši in da hočemo smisel za njo širiti v vseh narodih slovenskih in v vseh slojih teh narodov. A k prvemu javnemu

in slavnemu dokazu teh svojih trudov, v dokaz uspehov in napredovanja našega dela, Vas kličemo, bratje, na shod v zlato slovansko matko Prago, za vtrditev prijateljske vezi, katera more nadalje tesno združevati vsa prostovoljna gasilna društva slovanskih dežela avstrijske monarhije. O, ne motite se, bratje, to ni običajno, plitvo, slavnostno podjetje, h kateremu se pripravljamo, marveč to je delo važno in resnično, delo, s katerim hočemo pokazati, koliko odkritih, vnetih in požrtvovalnih sinov ima ideja slovanske vzajemnosti v prostovoljnem slovanskem gasilstvu. O pridite, dragi bratje, prijatelji od gorečega Juga slovanskega, s krajev sneženega Triglava, od bregov sinjega Jadranskega morja in iz pokrajin ladne Save in Drave. Pridite vsi in mi Vas privijemo v svoje razgreto naročje, kakor rodne brate, kakor sinove jedne velike naše Slavije, blagoslavljaajoče, krasni preporod slovanskega pobratimstva. O, pridite! K svojim pridite in kakor od svojih bodete pozdravljeni. Matka Praga Vas sprejme v odprto naročje, ta zlata, slovanska Praga, katera je bila in je ognjišče našega narodnega življenja. — Združenje prostovoljne požarne brambe slovenske: M. U. dr. Lud. Cwiklicer, starosta. Rudolf Gudrich, tajnik. Deželna osrednja gasilna jednota kraljevine češke v Horaždovicah: M. Mayer, starosta. A. L. Seidl, tajnik.

Slovensko trgovsko društvo v Ljubljani naznanja, da se iščejo potom društvene posredovalnice od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenju: 1 pomočnik manufakturne stroke za Ljubljano, 1 pomočnik manuf. stroke za Celje, 1 pomočnik specer. stroke za Ljubljano, 1 pom. specer. stroke za deželo, 1 kontorist za Ljubljano, 4 kontoristi za deželo, 1 pomoč. mešane stroke za Ljubljano, 3 pomočniki meš. stroke za deželo, 1 prodajalka za deželo, 1 pomoč. želez in spec. stroke za deželo, 1 poslovodja za deželo, 3 učenci za deželo. — Od strani nastavljenecv iščejo naslednje službe: 7 pomoč. spec. stroke, 6 pomoč. manuf. stroke, 2 pomoč. spec. in manuf. stroke, 3 pom. spec. in želez. stroke, 7 pom. mešane stroke, 3 pom. spec. in galant. stroke, 5 kontoristov, 4 blagajničarke, 1 potnik ali poslovodja, 1 učenec.

Iz drugih krajev.

Grozna toča je pobila celo vrsto okrajev v južnem delu kraljevstva Češkega. Cele, neizmerne, nepregledne planjave so spremenjene v puščavo. Vse obsežje, ki je bilo, v pravem pomenu besede, zasuto od grozne toče, meri 6400 kvadratnih kilometrov, a prizadeto je po nesreči kakih 500.000 duš. Jedro tega ozemlja, na katerem je letina popolnoma uničena, meri v dolgoti 160 km, v širini 24 km, a površje 3840 kvadratnih kilometrov. To je 13. del od vsega prebivalstva Češkega. Na tem ogromnem ozemlju je vse uničeno; nesreča je bila tako silna, da ostane nepozabna v gospodarskem življenju Češke. Takega naravnega dogodka morda ne pozna zgodovina Češke. Ali ni bila uničena samo žetev, ampak tla sama so tako razdejana, da po nesreči ne bi bil mogel nikdo uganiti, kaj je bilo nasejano. Toča je padala kakor jajca debela po vsem tem ogromnem ozemlju. Vihar pa je bil tolik, da je drevje ruval iz zemlje. Samo v političnem okraju Strakonickem so izvedenci cenili škodo na šest milijonov kron. V okraju Pisek znaša škoda več milijonov. Škode na vsem ozemlju seveda ni možno preceniti, ali to je gotovo, da bo znašala več — deset milijonov. V mestu Pisek znaša n. pr. škoda samo na občinskem imetju kakih 200.000 K. Z eno besedo: nesreča je bila to, koje posledice bo ljudstvo občutilo mnogo let. Pomoči od dežele in države je pričakovati.

Papežovo premoženje. Piše se v današnjih dneh o velikanskem premoženju papeževem. In o tej stvari hočemo tu par besedi izpregovoriti. Mnogi časopisi prinašajo kaj neumne in neumestne novice, da bo papež zapustil svojim sorodnikom od 15 do 30 mi-

